

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת נצבים תשפ"ב / גליון מס' 20

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ע"ז:

"רבי חנינא בר פפא שושביניה הוה"

הגמרא השבוע מציגה לנו עובדה מעניינת: רבי חנינא בר פפא, "יחיד הדור" [כלשון הגמרא להלן], היה חברו ואוהבו של מלאך המוות...

מלאך המוות? היצר הרע? (יעויין ב"ב טז.) - וכי לא מצא רבי חנינא חברים נאים יותר...?

אכן! היא הנותנת, רבי חנינא ראה ביצר כלי המשמש להתעלות רוחנית, הוא אתגר אותו בעבודתו, ואת זאת אהב רבי חנינא.

מפליא לגלות כי דווקא ההתמודדויות והניסיונות הינם מקור כוחנו. "טפש" אומר הפתגם "רואה בהזדמנות קושי, ואילו חכם רואה בקושי הזדמנות"...

מעשיית-עם מספרת: ילד ראה בידי אביו גולם של פרפר, "תן לי אותו" - ביקש, והאב הסכים "בתנאי שכשהפרפר ינסה לצאת מהגולם אל תעזור לו, בשום אופן". הילד התחייב, אלא שבהגיע היום, בראותו פרפר חלוש וקטן מכה נואשות בכנפיו בניסיון לצאת מהקליפה, לא יכול היה לעמוד מנגד והסיר את קליפת הגולם. הפרפר נשא כנפיים ועף, אך מיד נחת ומת. "שטיא" הסביר האב לזאטוט הדומע, "המכות שהוצרך הפרפר החלוש להכות בכנפיו, היו אמורות לחזקן לתעופה. כש'עזרת' לו, מנעת ממנו בעצם את האפשרות לפתח את כוחותיו, וממילא הוא לא שרד".

איך זה קשור אלינו?

ההתמודדויות הם אבני הבניין שלנו, ביכולתנו לשנאתם ולרגוז עליהם, וביכולתנו לראות בהם הזדמנות לפריחה, להעצמה.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ע"ז:

"ריב"ל מיכרך בהו ועסיק בתורה"

צרעת נוראה ומדבקת מתוארת בגמרא השבוע, הלוקים בה כונו "בעלי ראתן", היו חכמים שזוהרו מכל קרבה לחולים אלו, מהזבובים שהיו בקרבתם, מרוח הבאה מכיוונם, רבי יהושע בן לוי לא נשמר מהם כלל, היות שבטח בתורה שבה עסק שהיא משמשת כהגנה מוחלטת מכל המחלות.

בדורנו בו רבו מספור הסגולות השונות והמשונות המתחדשות חדשים לבקרים, ראוי שניתן דעתנו לסגולה המפורשת בגמרא - "אין סגולה כתורה" - התורה היא הסגולה והשמירה היעילה ביותר לכל מצוקה ולמילוי כל משאלה.

במוצאי שמחת תורה ישב הרבי מקלויזנבורג כשהוא שפוף, קשתה עליו הפרידה מהימים המרוממים, לפתע התעורר וסיפר לקהל סובביו: מעשה באדם חולני שמפעם לפעם היה פונה לרופא העיירה כדי שיטפל במיחושיו ובכאביו. באחד הימים נחרד לשמוע שהרופא עומד לעזוב את העיירה. טרוף נשימה הוא רץ לרופא: "כיצד אתה נוטש אותי?" - שאל באימה; "הא לך" הגיש לו הרופא בתגובה בקבוק שעליו רשום: "שיקוי רפואה, יעיל לכל המחלות".

"הימים הגדולים ומצוותיהם הסגוליות אכן נוטשים אותנו" לאט הרבי, "לכאורה נותרנו לבד, אך באמת, הסגולה הגדולה מכל - התורה - נותרה בידינו לנצח" סיים בקול מאושש, ומיד פצח בריקוד.

איך זה קשור אלינו?

"התורה כוללת כל הטובות שבעולם", אם רוצים אנו בחיים טובים, ביצועות, נדבק בתורה, ונצליח בחיים.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ע"ד:

"אחד הנולד בה ואחד המצפה לראותה"

הגמרא השבוע עוסקת בשבחם ומעלתם של בני ציון, כאשר בפתיחת דבריה היא מדגישה שלמעלות אלו זוכים, הן הגר בארץ ישראל בפועל, והן המצפה לראותה.

קדושתו, רוממותו וזכות שכלו של המצפה לראות את ארץ ישראל שווים לשל מי שדר בה, ומדוע? כי מחשבתו נתונה בארץ ישראל.

"אדם נמצא היכן שמחשבותיו נמצאות" (הבעש"ט). יש היושב בבית המדרש והוא אינו בבית המדרש, כי מחשבותיו משוטטות בחוץ... ויש הנאלץ להיות מחוץ לבית המדרש, אך הוא 'בבית המדרש', כי מחשבותיו נתונות בבית המדרש.

סח רבי שלום שבדרון: חותני רבי חיים לייב אויערבך תמה: כליל יום הכיפורים, לאחר אכילה של יום שלם, זועק האדם בקול: "ברוך שם כבוד מלכותו" - כמלאך, ואילו במוצאי יום הכיפורים, לאחר יום שלם של תענית, הוא אומר זאת בלחש כבן תמותה, היתכן?! והשיב: כליל יום כיפור גופו אכן מלא באוכל, אך מחשבתו נמצאת בעולם הרוממות כמלאך. במוצאי יום כיפור, גופו אמנם ריקן ונפשו מעונה, אך מחשבתו - לא נעים - נמצאת בקפה ובעוגה... 'המלאך' פרח, וה'ברוך שם' בהתאם...

איך זה קשור אלינו?

גם בשעה שאתה עוסק בענייניך, יכול הנך להיות שייך לרוחניות, ל'בית המדרש', אם עיסוקך העיקרי, זה הגורם לך לתחושת סיפוק, הוא ה'דף היומי' וההתקדמות הרוחנית.